

2. Forrentning af overskydende skat og restskat som følge af ansættelsesændringer.

Ansættelsesændringer foretages i nogle tilfælde lang tid efter indkomstårets udløb. I det tidsrum, hvor enten staten eller den skattepligtige har et udestående beløb, forrentes beløbet efter gældende regler forskelligt afhængig af, om det er i den skattepligtiges eller skattemyndighedernes favør.

Hvis skatteansættelsen nedsættes, kan det medføre, at den skattepligtiges restskat nedsættes, og/eller den skattepligtiges overskydende skat forøges. Det beløb, som skattemyndighederne i den anledning tilbagebetaler den skattepligtige, forrentes efter gældende regler med en månedlig rente på 1 pct. pr. påbegyndt måned.

For personer forrentes nedsat restskat pr. påbegyndt måned fra forfaldsdagen for de hidtil opkrævede beløb, mens yderligere overskydende skat forrentes tilbage til den 1. oktober i året efter indkomståret. For selskaber og foreninger m.v. forrentes det nedsatte beløb pr. påbegyndt måned fra indbetalingsdagen, dog tidligst den 1. november i året efter indkomståret.

Hvis en forhøjet skatteansættelse medfører, at den skattepligtiges restskat forøges, og/eller den skattepligtiges overskydende skat nedsættes, forrentes beløb, som den skattepligtige skal betale i den anledning, ikke i den periode, hvor den skattepligtige har haft beløbet til rådighed.

Ved lov nr. 424 af 13. juni 1990 blev det forhindret, at ægtefæller kan opnå en skattefri rentegevinst ved at selvangive indkomsternes fordeling mellem sig forkert og senere ved en ansættelsesændring kræve denne urigtige fordeling rettet. Rentegevinsten opstod, fordi den nedsatte skat hos den ene ægtefælle blev forrentet med 1 pct. pr. måned, mens den øgede skat hos den anden ægtefælle ikke blev forrentet. Det blev dengang ved fremlæggelsen af lovforslaget anført, at man anså dette lovindgreb for en midlertidig foranstaltning, indtil der ved ny lovgivning blev fastsat regler, der generelt forhindrede misbrugsmuligheden ved den nuværende asymmetriske forrentning.

Lovforslaget går ud på at skabe symmetri, således at beløb, som den skattepligtige skal betale i anledning af en ansættelsesændring forrentes med samme rentesats, som beløb den skattepligtige modtager i anledning af en ansættelsesændring.

Den symmetriske forrentning ved ansættelsesændringer er i forslaget udarbejdet således, at renten beregnes fra den 1. oktober i året efter indkomstårets udløb for personer og fra den 1. november for selskaber og foreninger m.v., uanset om skatteansættelsen nedsættes eller forhøjes.

Det er kun beløb fremkommet ved ansættelsesæn-

dringer, der foreslås forrentet symmetrisk. Langt den overvejende del af skatteansættelserne bliver ikke ændret og vil således ikke være omfattet af forslaget.

Når det kun foreslås at forrente skyldige skattebeløb fremkommet som følge af en ansættelsesændring - men ikke restskat pålignet ved en førstegangsansættelse - er det begrundet i, at langt hovedparten af alle ansættelser er foretaget før forrentningstidspunktet begynder, samt det forhold at den skattepligtige kan være uden indflydelse på, at årsopgørelserne først udskrives på et senere tidspunkt.

Fristen for at afslutte førstegangsansættelserne vil efter forslaget fortsat være 1. oktober for personer og 1. november for selskaber. Såfremt der fremkommer overskydende skat ved en førstegangsansættelse efter disse tidspunkter, forrentes den overskydende skat med rentegodtgørelsessatsen på 0,6 pct., mens restskat - ligesom efter gældende regler - ikke foreslås forrentet.

Indførelsen af en symmetrisk forrentning foreslås tillagt virkning fra og med indkomståret 1998. Det vil sige, at der ikke pålægges renter, hvis en ændret årsopgørelse vedrørende indkomståret før indkomståret 1998 medfører, at der fremkommer en restskat eller yderligere restskat, eller at overskydende skat nedsættes eller bortfalder.

3. Procenttillæg på restskat m.v.

Procenttillægget på restskat pålægges personer i tilfælde, hvor der opnås kredit ved først at betale en del af skatten efter indkomstårets udløb. Restskat, der indbetales senere end 1. juli i året efter indkomståret, pålægges i dag et procenttillæg på henholdsvis 7 pct. og 8 pct.

Begrundelsen for de to procenttillægssatser på henholdsvis 7 pct. og 8 pct. er, at der er forskel på kredittiden for den del af restskatten, der pålægges 8 pct., og kredittiden for den del, der pålægges 7 pct. 8 pct.-tillægget pålægges restskat mindre end et grundbeløb på 10.000 kr., der indregnes i de foreløbige skatter for det følgende år. 7 pct.-tillægget pålægges den overskydende del af restskatten, der opkræves i tre rater, typisk i september, oktober og november.

Restskat under et grundbeløb på 10.000 kr. skal altid indregnes i det følgende års skat, såfremt der ikke sker frivillig rentefri indbetaling inden 1. juli. Skatteyderne kan altså ikke vælge, at indbetale hele restskatten i tre rater i september, oktober og november, og derved kun betale 7 pct.-tillægget.

Der kan opnås væsentlige administrative forenklinger ved kun at have én procenttillægssats på restskat. Det foreslås derfor, at procenttillægget på restskat i alle tilfælde skal være 7 pct.

For restskatter under indregningsgrænsen svarer et